

נקודות של אור

דיבורים מאירים שזכינו לטמוע מפי כ"ק מרן רבינו שליט"א בטיעור חומש רט"י ליל טיטי פרטת בראשית תטפ"ב

למה גושי בוץ חיים שבעים שנה? ❧

מה זה האדם? האדם הוא בסך הכול כמו חתיכת חמר, גוש של אדמה!

זה שהבורא נותן לו סבב של חיים לשבעים-שמונים שנה, עדיין לא הופך אותו למישהו שיכול לחוש רגשות רוחניים!

אז איך בדיוק ילמד מה זה 'אהבת השם', איך ידע מהי 'ראת השם'?

לכן הבורא שולח לנו חרדות...

לכן השם שולח לנו תאוות...

אז, את זה אפילו גוש חמר כמונו - מסוגל לקלוט! חרדה ממחלה? תאוה לכסף או לחמדה? את השפה הזו כולנו מבינים...

למה השם מכניס לנו לתוך המוח מחשבות כאלה, מלוכלכות ומנותקות לכאורה? מה, הוא רוצה שניפול או נישבר חלילה?

הפוך! הוא שולח את זה - כי יש איזושהי מטרה בכל הבריאה הזו! השם לא סתם לקח גושי בוץ ויצר מהם אנשים - סתם בשביל ה'קונץ'. השם ברא אותנו 'לכבודי בראתיו, יצרתיו אף עשיתיו'!

הבורא רוצה שיהיה מי שיכיר אותו דווקא מתוך גוף חומרי! והוא ברא אותנו כאלה, במינון מדויק של חומריות ומגושמות, כדי שנכיר אותו מהמקום הכי נמוך האפשרי! לא מעט יותר מגושם - כי לא נוכל לעמוד שם, אבל גם לא מעט רוחני יותר - כי זה לא הכי 'חידוש'...

אבל, בגלל שהגוף הוא חומרי - הוא לא מסוגל לקלוט את מציאות השם, כפי שהסברנו...

ולכן הבורא שולח לנו תאוות וחרדות - כדי שנכיר את המושג ששמו 'אהבה ויראה', ונדע את הכיוון ואת המטרה...

*

קיבלת מתנה? באיזה מינון קיבלת אותה? ❧

ר' אשר מוסיף כאן נקודה:

ר' אשר אומר, שבגלל הקונפליקט הקיים בין הגוף המגושם שתמיד מחפש את החומרי ורואה את עצמו כמציאות בפני עצמה - ובין רצון השם שיהיה לו דירה בתחתונים ושיכירו אותו בעולם המגושם, לכן הבורא נותן לכל אחד מתנה...

מתנה? איזו מתנה השם נותן לנו?

מידה רעה...

כן, מידה רעה זוהי המתנה הגדולה שקיבלנו כשנולדנו. כל אחד מידה אחרת רעה, כל אחד במינון אחר... אבל למען השם, איזו מתנה זו בדיוק? הסבל הנורא שאנחנו סובלים עם המידות הרעות שלנו, הנפילות, הבושות, הכישלונות וייסורי המצפון... איפה כאן המתנה בדיוק?

אומר ר' אשר: אין מתנה גדולה מזו!

כי בלי מידות רעות, היינו בטוחים שאנו מלכי העולם! היינו חושבים שאנחנו מסוגלים לבד, יודעים איך לסדר את העניינים.

ואת מי שברא את כל העולם הזה - היינו שוכחים...

לכן הבורא נתן לכל אחד מתנה אישית, מידה רעה שבוערת לו בפנים, מתעוררת מידי פעם ועושה שמות, עד שאנחנו קולטים ש-עם כל הכבוד, אנחנו לא מסוגלים להתמודד לבד...

ברגע שקלטנו את זה - אוטומטית נחפש את הק-ל המושיע! אוטומטית נכיר את מי שכן יכול, את מלך העולם! ואז, בכל פעם ש'זה' עולה, ואנחנו רואים שוב שאנחנו לא מסוגלים - מיד אנחנו נפתחים בפני השם ומתחילים לדבר איתו...

אז זו מתנה? בהחלט מתנה.

*

איך לִבְשִׁים רְתֵמָה? ❧

אז מה צריך לעשות כשהפחדים או החשקים מציפים אותנו?

הרבי הסביר: התאוות והחרדות הם מאוד נמוכים ומגושמים, אבל הם כמו מנוף בעל שתי זרועות שיורד עד למטה ממך, מתוך רצון להניף אותך כלפי מעלה.

מה נדרש ממך לעשות? אינך צריך להרוס את הזרועות, אינך צריך להתבלבל מהתאוות והפחדים, רק ללוש את ה'רתמה' המחוברת לזרועות המנוף ולהסכים להתרומם. רק לצעוק לבורא: אבא, אתה שלחת לי את הפחדים האלה - לא כי אתה רוצה 'לדפוק' אותי חלילה, אלא כי אתה רוצה שאני אירא ממך! אתה לא רוצה שאתלכלך מהתאוות - אתה רק מלמד אותי מהי אהבה אמיתית!

אבל ריבונו של עולם, אני הרי לא מסוגל לעשות את זה! אני הרי גוף מגושם, התיכת בוץ, איך אני יכול להתמודד עם החרדות הגדולות האלה? איך אני יכול להתאפק מול התאוות הבווערות? בבקשה, אבא, תרים אותי אתה - כי אני לא מסוגל לבד!

*

כִּמָּה מִתְנִינָה אֶפְשָׁר לְקַבֵּל? ❧

המידות הרעות, המחשבות המציקות והחמדות שיש לנו בלב, הם מתנה מהבורא. כבר אמרנו. כל מידה רעה - היא גילוי נוסף של כבוד השם, וככל שהקושי חזק יותר - הגילוי עצום יותר.

ובכל זאת היינו מעדיפים, איך אומרים, להיפטר מהם. לא הם ולא שְׂכָרָם!

אומר הפרי הארץ: בעולם הזה יש קצת 'מתנות' כאלה, פה ושם יש גילויים של חוסר האונים שלי מול כוח הבורא, אבל בעולם הבא? שם יהיה הכול חשוף וגלוי לעין כול! שם יראה כל אחד עד כמה הוא חלש בהכול, עד כמה הוא לא מסוגל להתמודד עם כלום בכוחות עצמו!

וזה, זה בדיוק יהיה העונג הגדול בעולם הבא...

כי בעולם הזה התביישנו במידות הרעות, העדפנו לא לקבל מתנות נוספות... אבל בעולם הבא? שם ירוצו כל הצדיקים ויחפשו עוד ועוד חשיפות כאלה, עוד ועוד גילויים של כבוד השם!

אמר ר' אשר: על חיי העולם הבא מצאנו שתי נוסחאות -

הראשון: 'צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם - וְנִהְיִים מְזִיזֵי הַשְּׂכִינָה' - שזה הכי טוב שיש...

והשני: 'לעתיד לבוא כל אחד נִכְנָוה מִחוּפְתּוֹ שֶׁל חֲבֵרוֹ' - שזה לא נעים בכלל...

אז מה האמת? האם לעתיד לבוא יהיה לנו סבל או שְׂנֵהָנָה מְזִיזֵי הַשְּׂכִינָה?

הסביר ר' אשר: מי שבעולם הזה למד להכיר שגילויי המידות הרעות הן מתנות, הוא ישמח בעולם הבא הרבה יותר, כי שם הרי מחכים לו מתנות הרבה יותר גדולות!

אבל מי שניסה להתכחש למתנות הללו, מי שלא הסכים להכיר את הבורא דרך המידות הרעות, יבוא יום וכ--ל המידות הרעות יפתחו בפניו, הכול יחשף בפניו - והוא לא יידע איך מתמודדים עם דבר כזה!

ואז, אוי לאותה בושא, אוי לאותה כלימה.

*

❖ לְדַגּוֹר עַל הַבִּיצָה - וְלִהְשָׂאִיר אוֹתָהּ שְׂלִימָה, פְּרָדוֹקְס? ❖

לתרנגולת יש משימה לא פשוטה בכלל: לדגור על הביצים עד שיצוצו האפרוחים הקטנים.

מצד אחד, עליה לעטוף את הביצה מכל כיוון שהוא, לכסות אותה לגמרי כדי שלא תיכנס אפילו טיפת רוח צוננת וחום הביצה לא יברח - ומצד שני עליה להיזהר שלא לרבוץ על הביצים בצורה חזקה מידי, שלא ייסדקו הביצים חלילה, ולא יינזקו.

התרנגולת קיבלה בינה מיוחדת - לדעת לאזן בין הרכות הנדרשת ובין הכיסוי המלא.

אומר רבי שלומק'ה מזוועה: חינוך ילדים הוא כמו מלאכת הדגירה!

בחינוך כמו בדגירה נדרש האיזון הקריטי: מצד אחד לסגור את הבית הרמטית מכל רוח זרה, לפקוח עין על הלך הרוח של הילד ולשמור עליו מכל נזק גשמי ורוחני - ומצד שני לא ללחוץ עליו חזק מידי, לא לחסום לו את האוויר לנשימה...

שאל אחד הנוכחים: אבל איך עושים את זה, זו הרי משימה קשה ועדינה כל כך! יכול להיות שלשכווי נתנו את הבינה הזו - ולנו לא נתנו?

אמר הרבי: הדרך להגיע לאיזון הוא רק על ידי תפילה והתבודדות! לבקש על זה מהבורא, שייתן בנו את הכוח והמוח לאזן, ואת הדרך הנכונה לחנך מבלי לקלקל...

"וזוהי המשימה!" אמר הרבי, "כאשר אתה רואה שמשהו מתחיל לזייף, מה תעשה? האם תתייאש ותאמר - נו, שיעשה מה שרוצה, לי כבר אין כוח לשמור עליו? האם תנהג בהפקרות, תיקח מקל ותשבור אותו על גבו לאות חינוך? או תבחר לנהוג בהכנעה, להבין שזהו רמז מהבורא, להתפלל אליו שייתן בנו כוח לחנך?"

*

מי אשם בחוצפת הבן?

כשאנו רואים חיסרון אצל אדם אחר ברחוב, למדנו שעלינו להבין שהחיסרון הזה הוא בעצם שלי, ההתנהגות המופרעת שלו - באה ללמד אותי על טיב ההתנהגות שלי...

ומה קורה, שאל הרבי, כאשר אנחנו מבחינים בחיסרון אצל הילד שלנו? הו, פתאום זה כבר לא שייך אלי. שם זה התורשטיות מצד הפלה... אולי דווקא המלמדים הם האשמים...

בחינוך ילדים? שם יש כבר עוד אשמים...

הפוך! אצל הילדים שלנו, אלה שהכי קרובים אלינו - נמצאים הרמזים הכי עבים! הבורא מדבר איתנו ומחנך אותנו - דרך הילדים שלנו! כל מידה רעה, התנהגות פסולה או חיסרון שאנו מבחינים אצל הילד - בא ללמד אותי על החסרונות שלי!

*

רבי יהודי, שיעורי בית כבר עשיתם?

שאל אחד הנוכחים: למה הדיבורים שאני שומע כאן לא נשארים אצלי? למה אני לא מצליח לעבוד עם הדרך הזו? אמר הרבי: בכל קורס מקצועי שלומדים - מקבלים משימות ושיעורי בית. גם אצלנו יש שיעורי בית... שיעורי הבית הם: ה'מכאובי' וה'חטאתי'. כשיוצאים משיעור צריך להמתין להזדמנות הקרובה - כדי ליישם את הדיבורים בפועל!

אבל, אם אנחנו יוצאים מהשיעור, ומיד אצים רצים הלאה, לחנות הטשולנט הקרובה, ורק רושמים לעצמנו ביומן שביום חמישי הבא יהיה שיעור נוסף - איזו תועלת יש בדיבורים הללו? הם הרי מתנדפים ברוח! עלינו לחפש הזדמנויות ליישם את הדיבורים!

*

חלק מהוצאות הדפסת עלון זה נודבו לזכות משפחתו של הרה"ח ר' צבי נחמן רשבסקי הי"ו

חלק מהוצאות הדפסת עלון זה נודבו ע"י הרה"ח ר' מנחם מנדל רובין הי"ו

*

יו"ל ע"י מערכת 'נקודות טל אור' ספינקא. ניתן לזכות להשתתף בהוצאות ההדפסה וזכויות ההתחזקות. ניתן להשיג את העלון, וכן את הקונטרס 'מעט מן האור' (מהדורה שניה) בטלפון: 050-4171897, או בכתובת המייל: a0504171897@gmail.com או בבית מדרשינו רחוב דונולו 11 בני-ברק. להארות וחיזוקים, והצטרפות לחיזוק היומי במייל, ניתן לפנות באופנים הנ"ל.